

693.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 2 lipca 1925 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonariuszów niższych dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw, zaliczonych do grup uposażenia: XVII, XVIII i XIX.

Na zasadzie § 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. № 119 poz. 1079) zarządza się co następuje:

§ 1. Funkcjonariuszom niższym dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw, zaliczonym do grup uposażenia XVII, XVIII i XIX, należą się:

I. W razie podróży służbowej do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety oraz
- 2) zwrot kosztów podróży.

II. W razie delegacji do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety za czas podróży i za czas pozostawania w delegacji oraz
- 2) zwrot kosztów podróży.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

- 1) diety dla przeniesionego za czas podróży do nowego miejsca służbowego oraz dla jego żony i dzieci, a mianowicie: dla żony—w wysokości 75%, dla dzieci—w wysokości 50% diet, należnych przeniesionemu, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dn. 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924),
- 2) zwrot kosztów podróży dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile żona i dzieci pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dn. 9 października 1923 r., ponadto zwrot kosztów podróży dla jednej osoby z jego służby,
- 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 2. Pod pojęcie podróży służbowej w rozumieniu rozporządzenia niniejszego nie podpadają:

- 1) obchody obszaru, powierzonego pieczy funkcjonariusza, oraz obchody, dokonywane w myśl instrukcyj służbowych,
- 2) podróże celem stawiennictwa w sprawach służbowych w nadleśnictwie—względnie leśnictwie—, o ile droga odbyta tam i z powrotem nie przenosi 16 klm.,
- 3) podróże w wypadku wezwania do udzielenia pomocy w administracji lub w ochronie lasu w obrębie nadleśnictwa, o ile powrót do miejsca zamieszkania jest możliwy w tym samym dniu.

§ 3. Diety dla funkcjonariuszów, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, wynoszą 8 punktów dziennie.

§ 4. W wypadku delegacji wypłaca się diety w wysokości, ustalonej w § 3 rozporządzenia niniejszego, przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia na miejsce delegacji; przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone—dla żonatych (wdowców z dziećmi) do 80%, dla samotnych—do 60% diet normalnych, po upływie zaś tego czasu—diety zmniejszone—dla żonatych (wdowców z dziećmi) do 70%, dla samotnych do 50% diet normalnych. Delegacja może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach za zgodą Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 5. Kwotę diety dziennej oraz ryczałtu, określonego w § 13 rozporządzenia niniejszego, otrzymuje się przez pomnożenie ilości punktów przez mnożną, ustaloną na mocy art. 5 ustawy z dnia

9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszy państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) na miesiąc, w którym odbywa się podróż służbowa, delegacja lub przeniesienie.

W razie uchwalenia dopłaty na zasadzie ust. 1 art. 5 wyżej powołanej ustawy zwiększa się odpowiednio diety od dnia 16 danego miesiąca.

Przy podróży służbowej i delegacji do stolicy zwiększa się diety o procent dodatku stołecznego, przy podróży zaś służbowej i delegacji na obszar województwa śląskiego zwiększa się diety o procent dodatku kresowego (z wyjątkiem dodatku wyrównawczego).

§ 6. Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczący się od chwili rozpoczęcia podróży — względnie od chwili wyruszenia z miejsca służbowego — aż do chwili ukończenia podróży — względnie do chwili powrotu do miejsca służbowego.

Za przeciąg czasu krótszy niż 24 godziny wypłaça się całą dietę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywała się w porze nocnej co najmniej przez 6 godzin między 21 a 6 godziną, — w przeciwnym razie wypłaça się tylko połowę diet, ustalonych w § 3 rozporządzenia niniejszego, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż trwała co najmniej 6 godzin.

Jeżeli podróż odbywa się koleją lub statkiem, początek tej podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu lub statku, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli podróż odbywa się innym środkiem komunikacyjnym np. końmi, samochodem i t. p. lub pieszo, początek tej podróży należy liczyć od chwili wyruszenia z miejsca. Jeżeli natomiast podróż rozpoczyna się końmi, samochodem lub innym środkiem komunikacyjnym albo też pieszo, dalsza zaś część podróży odbywa się koleją lub statkiem, — początek tej podróży należy liczyć od chwili wyruszenia z miejsca, o ile między obu częściami podróży niema przerwy.

§ 7. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży lub delegacji.

§ 8. Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji przez cały czas spowodowanego przez chorobę pobytu w danej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, a funkcjonariusz nie jest umieszczony w szpitalu na koszt Skarbu Państwa.

§ 9. Pozostającemu w delegacji nie służy prawo do diet za czas urlopu wypoczynkowego lub celem poratowania zdrowia; można mu jednak przyznać zwrot kosztów wyjazdu do miejscowości stałego przydziału służbowego i z powrotem w wysokości jak przy podróżach służbowych (§ 1 pkt. 1) oraz diety za czas trwania tylko samej podróży tam i z powrotem.

§ 10. Zwrot kosztów podróży obejmuje cenę biletów jazdy koleją lub statkiem, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróznego oraz ryczałt, wymieniony w § 13 rozporządzenia niniejszego.

§ 11. Funkcjonariuszom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, zwraca się cenę biletu III klasy pociągu osobowego lub statku. Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy (I i II) zwraca się cenę biletu II klasy.

W takiej samej wysokości zwraca się koszty jazdy członków rodziny i sługi funkcjonariusza.

Funkcjonariusze, mający prawo do ulg w przejazdach państwowymi lub przez Państwo zarządzanymi środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

§ 12. Przy podróżach służbowych i delegacjach zwraca się udowodniony koszt przewozu koleją lub statkiem koniecznego osobistego bagażu podróznego wagi do 75 klg., o ile czynność służbowa łącznie z podróżą trwała co najmniej 6 dni, oraz koszt przewozu przedmiotów potrzebnych do spełnienia czynności służbowych.

Powyższe postanowienie co do osobistego bagażu podróznego, — jednak bez ograniczenia co do czasu trwania podróży, — ma zastosowanie również do przeniesień.

§ 13. Za podróże służbowe, odbywane nie koleją lub statkiem, należy się ryczałt, o ile droga przebyta przenosi 6 kilometrów, licząc w jedną stronę.

Ryczałt ten wynosi 1 punkt za 2 klm. Części odległości do jednego kilometra nie uwzględnia się, zaś części odległości, przekraczające 1 klm. liczy się za 2 klm.

§ 14. Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, służy oprócz należności, wymienionej w § 1 punkt III rozporządzenia niniejszego, zwrot kosztów podróży do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i z powrotem oraz diety w czasie tej podróży według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczna dla uregulowania spraw wynikłych wskutek przeniesienia. Podróż taka winna być ukończona w ciągu 8 dni.

§ 15. W razie przeniesienia z urzędu do innej miejscowości zwraca się faktyczne udowodnione koszty przeniesienia.

Koszty te nie mogą przekraczać: co do samotnych — jednomiesięcznego uposażenia, co do utrzymujących 1 lub 2 członków rodziny — dwumiesięcznego uposażenia, co do utrzymujących więcej niż 2 członków rodziny — trzymiesięcznego uposażenia.

Przy przeniesieniu na własną prośbę przyznanie w drodze wyjątku kosztów przeniesienia zależeć będzie od decyzji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Przez uposażenie, wymienione w ustępie drugim paragrafu niniejszego, rozumie się uposażenie w wymiarze, oznaczonym w §§ 25, 29 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 119, poz. 1079), zwiększone ewentualnie o dodatek stołeczny lub kresowy, o ile przeniesienie następuje ze stolicy — względnie z województwa śląskiego.

Przy przeniesieniu, połączonym z awansem, miarodajne jest uposażenie, osiągnięte przez ten awans.

W wyjątkowych wypadkach—za zgodą Ministra Skarbu—możliwy jest zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urzędnika domowego, przewyższających wysokość ustaloną w ustępie drugim paragrafu niniejszego.

Wydatku na ubezpieczenie przewozu rzeczy Skarb Państwa nie zwraca.

§ 16. Wszelkie rachunki kosztów podróży mają być przedstawiane w terminie 8 dni po ukończeniu podróży służbowej, rachunki zaś kosztów przeniesienia — w terminie 14 dni po dokonaniu przesiedlenia się.

Przy delegacjach dłużej trwających należy rachunki diet przedstawiać miesięcznie w przeciągu 8 dni za miesiąc ubiegły.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów powoduje utratę prawa do zwrotu kosztów, a w następstwie tego obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 17 rozporządzenia niniejszego.

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż służbową, lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni przedstawienie do właściwej dyrekcji lasów państwowych, która rozstrzyga ostatecznie.

§ 17. Udającym się w podróż służbową służy prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu przeniesienia.

§ 18. Osobom, wymienionym w § 1 rozporządzenia, służy w razie mobilizacji prawo przesiedlania osób utrzymywanych w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) z zagrożonych terenów do obranych przez nich miejscowości na tych samych warunkach, jak przeniesionym służbowo.

Powyższe prawo służy również przy późniejszym sprowadzeniu powyższych osób do miejsca służbowego, wyznaczonego pokojową dyzlokacją.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1925 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Skarbu: *W. Grabski*
